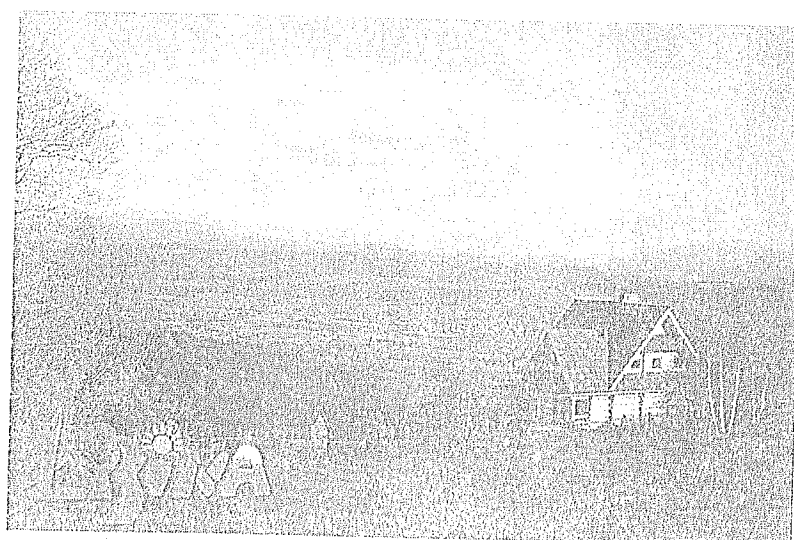
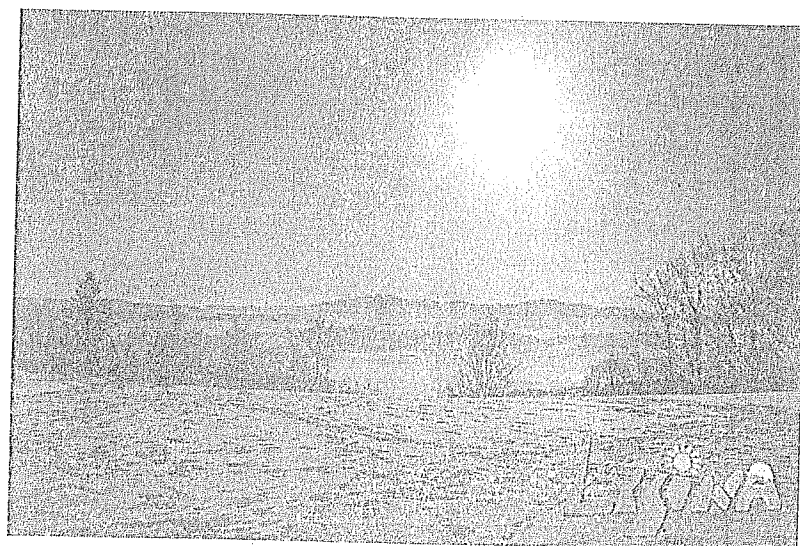

Plan Odnowy Miejscowości

Łysina

na lata 2008-2015

SPIS TREŚCI

I. Charakterystyka miejscowości.....	3
1. Położenie geograficzne i administracyjne	3
<i>Demografia</i>	<i>4</i>
2. Historia miejscowości.....	5
3. Przesłanki opracowania planu odnowy miejscowości	6
II. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości.....	6
1. Zasoby przyrodnicze	6
2. Dziedzictwo kulturowe.....	7
3. Gospodarka przestrzenna i infrastruktura techniczna	8
<i>Komunikacja</i>	<i>9</i>
<i>Gospodarka wodno-ściekowa</i>	<i>9</i>
<i>Budynki</i>	<i>9</i>
<i>Gazyfikacja</i>	<i>10</i>
<i>Oświetlenie dróg</i>	<i>10</i>
<i>Gospodarka odpadami.....</i>	<i>11</i>
<i>Sieć telekomunikacyjna.....</i>	<i>11</i>
4. Strefa gospodarcza	12
<i>Rolnictwo</i>	<i>12</i>
<i>Gospodarka</i>	<i>12</i>
5. Społeczna działalność lokalna	12
III. Analiza SWOT.....	16
IV. Planowane zadania inwestycyjne i przedsięwzięcia aktywizujące	
 społeczność lokalną	17

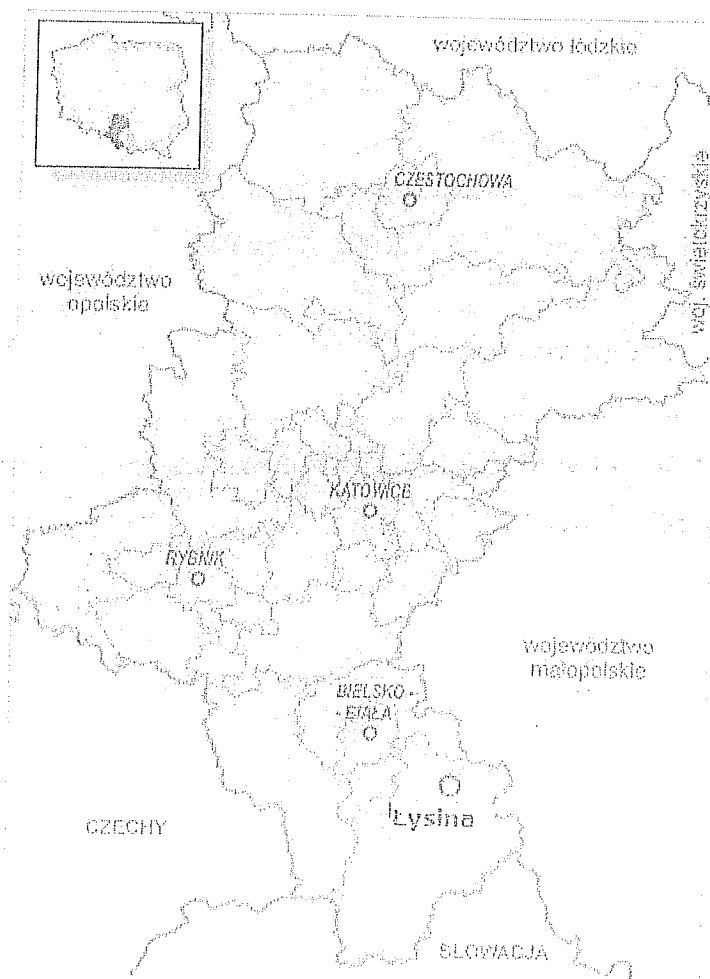
I. Charakterystyka miejscowości

1. Położenie geograficzne i administracyjne

Wieś Łysina -położona w województwie śląskim, powiecie żywieckim, w gminie Łękawica. Jest to jedna z pięciu wsi wchodzących w skład gminy Łękawica. W latach 1975-1998 miejscowość administracyjnie należała do województwa bielskiego.

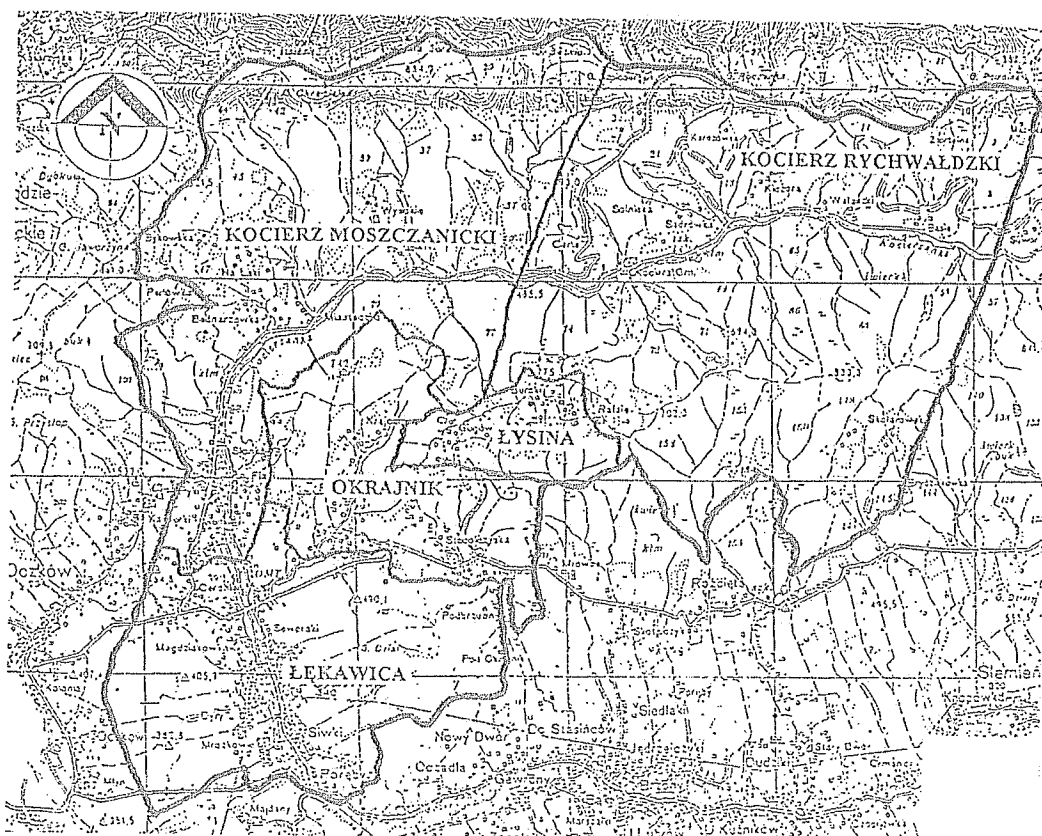
Łysina to najmniejsza miejscowość w gminie Łękawica, zajmuje obszar 163 ha. Położona jest na wysokości 650-780 m n.p.m. Najwyżej położony punkt to Ścieszków Groń – 780 m n.p.m. Sołectwo Łysina zamieszkiwane jest przez 127 stałych mieszkańców (wg stanu na dzień: lipiec 2008r.), zatem zajmuje ostatnie 5 miejsce w gminie pod względem liczby ludności. Natomiast w okresie letniskowym w domkach rekreacyjnych w Łysinie przebywa z dłuższym lub krótszym pobytem około 220 osób.

Rysunek 1. Położenie sołectwa Łysina na terenie Województwa Śląskiego.

źródło: opracowanie własne Gminy Łękawica na podstawie mapy zamieszczonej na www.silesia-region.pl

Rysunek 2. Mapa Gminy Łękawica z podziałem na pięć sołectw.

źródło: opracowanie własne na podstawie map posiadanych przez Urząd Gminy Łękawica

Demografia

Sołectwo Łysina znajduje się, z punktu widzenia jej struktury demograficznej w niekorzystnej sytuacji. O tym fakcie przesądza struktura liczebności jej społeczności lokalnej. Prezentuje ją poniższe zestawienie:

Rok	Mieszkańcy stali	Urodzenia	Zgony
2003	141	-	4
2004	140	1	1
2005	140	2	1
2006	133	-	-
2007	127	2	5

2. Historia miejscowości

Pierwsze wzmianki o Łysej Górze – Łysinie pochodzą z XV wieku. W 1474 roku Piotr Komorowski herbu Kornacki został wyrzucony z Węgier przez króla Mariasza. Wraz z całą rodziną został przyjęty przez polskiego króla Kazimierza i obdarowany państwem Żywieckim, Ślemieńskim, Suskim i Łodygowickim. W skład państwa Żywieckiego wchodziła m.in. wieś Łysina. W państwie Ślemieńskim „była góra Łysina, na której są dziury albo lochy szerokie i głębokie, między wielkimi skałami, które są i dojść ich nie można”¹.

Wiek XVI to pierwsze zabudowy na górze Łysina, m.in. niejakiego Bekera. W 1709 roku 29 maja przed Bożym Ciałem, organista rychwałdzki Stefan Standerski odkrył w Państwie Ślemieńskim na górze Łysinie pokłady srebrnego kruszca.

W 1757 roku Hieronim Wielopolski nadał aktem na własność grunt 250 morg dziadkom Michała Rachwała, który do 1919 roku był wójtem w Łysinie.

W 1841 roku Łysina liczyła 20 domów. Ludność zamieszkująca te tereny zajmowała się uprawą zboża, prosa, ziemniaków, lnu, wydobywaniem kamienia i obróbką drewna. Zajmowali się również hodowlą krów, wołów oraz owiec. Mieszkańcy wyrabiali lniane płótna na obrusy, ręczniki, worki, pościel. Ludność utrzymywała się z kamieniarstwa. To właśnie z kamienia mieszkańcy budowali kapliczki, krzyże, studnie, fundamenty, pogródkki, słupy do płotów, płyty chodnikowe, nadproża, jak również wypalano cegłę na własne potrzeby. Tkano piękne płótna na koszule, szaty liturgiczne, stroje.

W 1840 roku wybudowano kapliczki z figury Jana Nepomucena na półrolku Rachwały.

W 1843 roku wybudowano kapliczki Pana Boga na półrolku Karcmisko.

W 1860 roku została wybudowana z kamienia kapliczka na półrolku Gugów.

Po II wojnie światowej w Łysinie powstała Szkoła Podstawowa, której stopień organizacyjny był różny w określonych latach, uzależniony od liczby uczniów i decyzji władz gminnych i oświatowych. W roku 1979 szkoła została zlikwidowana w związku z kapitalnym remontem budynku na kuratorski ośrodek wypoczynkowy, ale za staraniem społeczności lokalnej została przywrócona od września 1981 roku jako szkoła filialna publicznej Szkoły Podstawowej w Okrajniku. Ostatecznie szkoła została zlikwidowana 31 sierpnia 1999 roku ze względu na bardzo wysoki koszt kształcenia jednego ucznia oraz spadek demograficzny, zatem dalsze prowadzenie szkoły nie znalazło uzasadnienia.

W 1960 roku powstała Ochotnicza Straż Pożarna w Łysinie. W 1979 roku doszło do zawalenia się budynku Ochotniczej Straży Pożarnej z powodu obfitych opadów śniegu. W 1980 roku przystąpiono do odbudowy budynku dzięki staraniom władz lokalnych oraz aktywnemu zaangażowaniu mieszkańców.

W 1961 roku zostało założone Koło Gospodyń Wiejskich w Łysinie.

¹ wg *Dziejopisu Żywieckiego* Andrzeja Komoneckiego

W 1975 roku podjęto decyzję o likwidacji Gminy Łękawica tworząc Gminę Gilowice-Ślemień, do której należała m.in. wieś Łysina. W 1990 roku przedstawiciele społeczności lokalnej rozpoczęli starania o przywrócenie podziału administracyjnego gmin sprzed 1975 roku. Poczynania te przyniosły oczekiwany rezultat w postaci reaktywowania Gminy Łękawica w 1991 roku, w skład której wchodzi 5 sołectw: Łysina, Łękawica, Okrajnik, Kocierz Moszczanicki, Kocierz Rychwałdzki.

W ciągu ostatnich lat w Łysinie poprawiono stan dróg, wykonano telefonizację, opracowano nowy plan zagospodarowania przestrzennego wsi, umożliwiający rozwój budownictwa rekreacyjno-leśniskowego.

W czerwcu 2008 roku otworzono Izbę Regionalną w Łysinie.

3. Przesłanki opracowania planu odnowy miejscowości

Opracowanie planu odnowy miejscowości to wyzwanie, przed którym stanęły wszystkie aktywne społeczności lokalne zaangażowane w działania rozwojowe podejmowane na terenie ich małych ojczyzn.

Opracowanie a następnie wdrożenie planu odnowy wiąże się z określonymi korzyściami dla społeczności lokalnej:

- możliwość korzystania z funduszy strukturalnych i innych zewnętrznych źródeł finansowania działań rozwojowych;
- zdynamizowanie rozwoju społeczno – gospodarczego miejscowości, dzięki pojawiającym się nowym możliwościom finansowania zadań;
- wzrost atrakcyjności życia społeczno – kulturalnego;
- wdrażanie pozytywnych zmian akceptowanych przez mieszkańców;
- wzrost wartości majątku komunalnego – nieruchomości;
- aktywizacja społeczności lokalnej – wzrost tożsamości z miejscem zamieszkania i stopnia integracji mieszkańców wokół działania na rzecz własnego środowiska - miejscowości;
- kierowanie nakładów inwestycyjnych na zadania posiadające akceptację lokalnego społeczeństwa.

II. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości

1. Zasoby przyrodnicze

Środowisko przyrodnicze jest systemem naturalnym, łączącym poszczególne komponenty środowiska w naturalne jednostki przyrodnicze. Nie są one ograniczone przez podziały administracyjne, lecz są częścią systemu i znajdują się w sieci wzajemnych zależności. Środowisko przyrodnicze Łysiny nie stanowi zatem samodzielnej przyrodniczej, wyizolowanej jednostki lecz jest częścią systemu naturalnego obszaru Beskidu Małego. Miejscowość położona jest w pasie Beskidu Małego. Najwyższe wzniesienie to Ścieszków Groń (780 m n.p.m).

Znaczną część terenu zajmują pola – około 80 ha i lasy – około 54 ha.

Wieś Łysina położona jest w terenie górzystym, wykazującą nachylenie w kierunku południowym. Panuje tu przyjazny dla środowiska mikroklimat.

Łysina to malownicze miejsce z pięknymi widokami, czystym powietrzem, mnóstwem grzybów i atrakcyjnych terenów leśnych. Miejscowość ta urzeka swoją różnorodnością świata fauny i flory. Niewątpliwym atutem jest zespół skał piaskowcowych zwanych „Zamczyskami” oraz „Jaskinia Lodowa”. Walory widokowe oraz związane z tym miejscem legendy zachęcają do odwiedzin tego skalnego rumowiska.

Inne pomniki przyrody nieożywionej: „Na płonnym”, „Skałka”, „Okno Zbójckie” – formy skałkowe; oraz „Jama Strzelista”, „Strzelina pod Wantą”, „Nora na Wantach” – zgrupowanie jaskiń.

2. Dziedzictwo kulturowe

Środowisko kulturowe jest obszarem, w którym zabytki i obiekty stanowią część większej całości lub szerszego kontekstu. W dzisiejszych czasach za istotne uznaje się obejmowanie ochroną zabytków i miejsc stanowiących element integralnej całości, a nie tylko pojedynczych budynków czy budowli. Potrzebą objęcia opieką jest 16 obiektów, tj.:

1. Zagroda: budynek mieszkalno-inwentarski, drewniany, koło XIX w., studnia, kaplica – kamień (piaskowiec), koło XIX w.
2. Postument z płaskorzeźbą św. Antoniego, ok. poł. XIX w., las w sąsiedztwie studni.
3. Budynek mieszkalno-inwentarski, drewniany, 2 ćw. XX w.

4. Budynek mieszkalno-inwentarski, drewniany, koło XIX w.
5. Budynek mieszkalno-inwentarski, drewniany, początek XX w.
6. Kaplica – murowana, 4 ćw. XIX w.
7. Figura przydrożna Chrystus Nazareński, kamień (piaskowiec), 1843 r.
8. Figura przydrożna Matki Boskiej, kamień (piaskowiec), ok. połowy XIX w.
9. Krzyż przydrożny z figurą Ukrzyżowanego, kamień (piaskowiec), 1908 r., Łysina-Wielka Polana, warsztat lokalny; wykonał Jan Guga
10. Figura przydrożna Chrystusa Nazareńskiego, kamień (piaskowiec), polichromowana; warsztat lokalny; wykonał Michał Guga, 1892 r.
11. Budynek mieszkalno-inwentarski, drewniany, 1926 r.
12. Budynek mieszkalno-inwentarski, drewniany, 1929 r.
13. Budynek mieszkalno-inwentarski, drewniany, 2 ćw. XX w.
14. Budynek mieszkalno-inwentarski, murowany, 1860 r., budynki gospodarcze, kamienne, 1905 r. – 1907 r.
15. Budynek mieszkalno-inwentarski, drewniany, 1 ćw. XX w.
16. Zespół skał piaskowcowych „Zamczysko”.

3. Gospodarka przestrzenna i infrastruktura techniczna

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Łękawica wprowadzony uchwałą nr XXX/201/2002 z dnia 01 marca 2002 roku wyznacza zagospodarowanie przestrzenne sołectwa Łysina.

Celem rozwoju zagospodarowania przestrzennego gminy Łękawica, w tym sołectwa Łysina jest wielofunkcyjny, zrównoważony rozwój w kierunku kształtowania różnych form aktywności gospodarczej, rozwoju funkcji turystycznych i wypoczynkowych, ze szczególnym uwzględnieniem zasobów i walorów przyrodniczych i kulturowych, a także tworzenia podstaw do poprawy środowiska i jakości życia mieszkańców.

Do niedostatków w zagospodarowaniu przestrzennym wsi Łysina zalicza się:

- brak obiektów związanych z obsługą turystyki i wypoczynku takich jak: hotele, motele, obiekty gastronomiczne, pola namiotowe itp,
- niewystarczające przystosowanie lasów do wykorzystania rekreacyjnego,
- braki w wyposażeniu terenów w sieci i urządzenia infrastruktury technicznej,
- zaniżony standard, w stosunku do warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne,
- brak terenów komunalnych, które mogłyby być udostępnione inwestorom do realizacji przedsięwzięć niezbędnych do aktywizacji gospodarczej.

Komunikacja:

Na terenie sołectwa Łysina sieć komunikacyjną stanowi 6 dróg gminnych. Przez wieś Łysina przebiega jedna główna droga asfaltowa o długości 1 500 m.

Pozostałe drogi:

- asfaltowe: 1 330 m
- żwirowe: 1 594 m

Do problemów w zakresie drogownictwa należy:

- brak chodników
- brak miejsc parkingowych
- wysoki stopień degradacji technicznej infrastruktury komunikacyjnej spowodowany długoletnim okresem użytkowania
- zagrożenia dla ruchu pieszych
- ograniczenia środków finansowych niezbędnych do realizacji inwestycji komunikacyjnych

Gospodarka wodno-ściekowa

Na terenie sołectwa Łysina nie ma sieci kanalizacyjnej jak i wodociągowej. Zatem mieszkańcy skazani są na własne rozwiązania. Jeśli chodzi o kanalizację, głównie opiera się to na korzystaniu ze zbiorników bezodpływowych tak zwanych szamb i opróżnianiu ich przez podmioty świadczące usługi asenizacyjne. Natomiast jeżeli chodzi o rozwiązania w zakresie wody, to mieszkańcy zmuszeni są do posiadania własnych studni głębinowych.

Budynki

Na terenie sołectwa Łysina znajduje się budynek Ochotniczej Straży Pożarnej, który wymaga remontu. Przeważają domy rekreacyjne osób fizycznych – turystów. Są to domy

zadbane, w dobrym stanie. Mniejszość stanowią domy mieszkańców, a część z nich jest w złym stanie.

- domy, zagrody – 26
- domy rekreacyjne – 55
- domy w złym stanie – ok. 10

Gazyfikacja

Sołectwo Łysina, jak i cały teren gminy Łękawica nie jest zgazyfikowany.

Oświetlenie dróg

Dostawy energii elektrycznej na terenie gminy Łękawica, jak również we wszystkich pięciu sołectwach, w tym w Łysinie świadczone są tylko przez jednego wykonawcę. Zatem istotnym problemem są braki w przypadku czasowych wyłączeń dostaw energii, ponieważ gmina jak i sołectwo Łysina nie posiada alternatywnych źródeł zasilania.

Oświetlenie uliczne należy do obowiązków gminy. Urządzenia oświetlenia ulicznego w Łysinie umieszczone są na urządzeniach będących własnością dostawcy energii elektrycznej. W sołectwie Łysina jest zainstalowanych ponad 20 punktów oświetlenia ulicznego.

Gospodarka odpadami

Zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Łękawica, w tym na terenie Łysiny reguluje uchwała Rady Gminy nr XXXVI/204/06 z dnia 29 marca 2006 roku. Gospodarka odpadami prowadzona jest w oparciu o przyjęty i uchwalony przez Radę Gminy Łękawica „Program Ochrony Środowiska” (uchwała nr XX/102/04 Rady Gminy Łękawica z dnia 30.06.2004 r.) oraz w oparciu o opracowany „Plan Gospodarki Odpadami”. Gospodarka odpadami jest prowadzona zgodnie z zasadami zapobiegania powstawaniu odpadów i minimalizacji ich ilości.

Powstawanie odpadów staje się coraz poważniejszym problemem ze względu na zwiększającą się produkcję dóbr konsumpcyjnych oraz coraz szybszy postęp technologiczny, powodujący coraz krótszą „długość życia” niektórych grup produktów, szczególnie tych powszechnego użytku.

Sołectwo Łysina ma podpisanych 66 umów na odpady (wg stanu na dzień 31.12.2007r.)

Do podstawowych zasad gospodarki odpadami należy :

- 1) zapobieganie powstawaniu odpadów, ograniczanie ich ilości oraz negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko przy wytwarzaniu, użytkowaniu produktów i po zakończeniu ich użytkowania ;
- 2) zapewnienie zgodnego z zasadami ochrony środowiska odzysku ;
- 3) zapewnienie zgodnego z zasadami ochrony środowiska unieszkodliwiania odpadów.

Sieć telekomunikacyjna

Sieć telekomunikacyjna na terenie gminy Łękawica była budowana w dwóch etapach, pierwszy etap to rok 1994, drugi etap to rok 2000. Częściowo zadanie to zostało dofinansowane z budżetu gminy. Do sieci telefonicznej na terenie całej gminy jest podłączonych ponad 1000 abonentów, z czego ok. 30 abonentów z Łysiny.

Mieszkańcy Łysiny mogą korzystać z usług Telekomunikacji Polskiej S.A jak również innych operatorów komórkowych.

4. Strefa gospodarcza i rolnicza

Rolnictwo

W sołectwie Łysina istnieją 44 gospodarstwa rolno-leśne. Liczba i struktura w poszczególnych przedziałach przedstawia się w następujący sposób:

- od 1 do 2 ha – 16 gospodarstw
- od 2 do 5 ha – 22 gospodarstwa
- od 5 do 15 ha – 6 gospodarstw
- powyżej 15 ha – 0

Wymienione jednostki, zgodnie z przepisami zalicza się do gospodarstw rolnych, ale nie zalicza się ich do gospodarstw o dużej zdolności gospodarczej.

Gospodarka

Mieszkańcy sołectwa Łysina pracują poza swoją miejscowością. Na terenie sołectwa Łysina działa tylko jeden sklep spożywczo-wielobranżowy od 2001 roku. W kilku przypadkach mieszkańcy prowadzą własną działalność gospodarczą, ale odbywa się to poza miejscowością Łysina.

5. Spółeczna działalność lokalna

Życie kulturalne w Łysinie opiera się o działalność Koła Gospodyń Wiejskich, Ochotniczej Straży Pożarnej i niedawno powstałej Izby Regionalnej.

Izba Regionalna powstała w czerwcu 2008 roku. W izbie gromadzone są stare eksponaty niegdyś bardzo przydatne w pracy na polu, urządzenia rolnicze typu wialnia, grabiska, kosy itp. Wyroby rękodzieła ludowego takie jak: serwety, ręcznie haftowane obrusy, kamizelki robione na drutach. Urzekające są tam stare święte obrazy i wiszące pająki oraz kwiaty wykonane z bibuły. W izbie udało się zgromadzić ponad 50 eksponatów. A wszystko to dzięki ogromnemu zaangażowaniu wielu ludzi. Łysina liczy niewielu mieszkańców, ale takich, którzy potrafią i chcą jeśli trzeba wspólnie się zmobilizować i wiele razem stworzyć. Ktoś kiedyś powiedział, że w jedności siła i tą zasadą kierują się mieszkańcy Łysiny. Izba regionalna to cenna inicjatywa zwłaszcza, że ma służyć całemu społeczeństwu a w szczególności młodemu pokoleniu.

Koło Gospodyń Wiejskich w Łysinie zostało założone 6 lutego 1961r. przez Władysława Kumorka i Franciszka Białka. Do Koła zapisało się 18 kobiet. Na przewodniczącą wybrano Annę Strzop, która przez 20 lat piastowała to stanowisko. Działalność Koła w tamtych latach to przede wszystkim uroczyste spotkania członkiń w Dniu Kobiet oraz z okazji Dnia Matki, w którym dzieci wręczały im kwiaty i deklamowały okolicznościowe wierszyki. Zimą organizowały dla mieszkańców Łysiny zabawy taneczne, które były jedyną rozrywką w tej zapomnianej i trudno dostępczej wiosce.

Pokonując wiele trudności brały udział w różnego rodzaju kursach, dzięki którym nabywały nowych umiejętności poprawiających standard ich życia.

W latach 70-tych dzięki udziałowi w różnych konkursach zaczęły wprowadzać do gospodarstw domowych wiele nowości. W ogródkach przydomowych pojawiły się maliny, truskawki, poziomki a także mało znane warzywa: kabaczek, cukinia, patison, a na polach uprawy kukurydzy, lucerny, wyki. Zaczęły sadzić kwiaty, drzewa owocowe i ozdobne.

Konkurs „każda chata tonie w kwiatach” zaowocował estetyką obejść domowych a nawyk sadzenia kwiatów, krzewów ozdobnych oraz upiększania terenu wokół domu przetrwał do dzisiaj. Dzięki udziałowi w Przysposobieniu Rolniczym oraz pogadankach i konkursach prowadzonych przez Doradztwo Rolne zajęły się odchowem kurcząt, gęsi, indyków, owiec, cieląt i prosiąt.

Jako pierwsze we wsi budowały w swoich gospodarstwach silosy na paszę, stawiały kurniki. Nauczyły się prawidłowego nawożenia i wapnowania ziemi. Poznały różne rodzaje

ziemniaków, zbóż i traw. Wszystko to zaowocowało zwiększeniem plonów zbóż, pogłowia oraz ptactwa domowego. Do dnia dzisiejszego tradycję stanowi rozprawianie piskląt.

Jednak życie ludzi w Łysinie było dosłownie cały czas „pod górę”.

Cokolwiek chciało się zrobić trzeba było przywieźć z „dołu”, tj. z gminy. Kto miał woła lub konia był szczęśliwcem. Większość mieszkańców, w tym dzielne gospodynie nosiły na plecach materiały budowlane 2 km stromo pod górę.

Na którymś z zebrzań wsi postanowiono zbudować drogę z Okrajnika do Łysiny oraz kiosk spożywczy. Członkinie Koła brały czynny udział w tym czynie społecznym.

Aby uatrakcyjnić monotonię ciężkiego życia i oderwać się czasem choć trochę od szarego dnia na wsi, organizowały przez wszystkie te lata (i robią to nadal) wycieczki krajoznawcze, na które zapraszały także mieszkańców wioski. Bywało, że wyjeżdżano „w Polskę” nawet 3 razy w ciągu roku.

W 1981 roku przewodniczącą Koła zostaje wybrana Zofia Biegun a Anna Strzop przewodniczącą Komisji Rewizyjnej. Od tej daty rozpoczyna się szersza działalność Koła. Członkinie wprowadzają do swojego corocznego kalendarza imprezy dla dzieci: Dzień Dziecka, obchody św. Mikołaja, zabawy przy choince, Dzień Nauczyciela a dla dorosłych oprócz zabaw także Andrzejki, Wieczór Wigilijny, Dzień Seniora.

W 1986r. z inicjatywy KGW w Łysinie zostaje zorganizowany I Rajd Gminny Kół Gospodyń Wiejskich.

Gospodynie biorą czynny udział przy budowie szkoły w Łysinie, dla której w 1988r. przekazują plac zabaw. Pomagają przy budowie budynku OSP, w którym od dnia 7 stycznia 1989r. otrzymują do swojej dyspozycji dwa małe pomieszczenia. Jedno przeznaczają na miejsce spotkań a w drugim urządzają kuchnię tak potrzebną na przygotowywanie poczęstunków dla zapraszanych gości.

Przeprowadzają zbiórki pieniężne na tak zaszczytne cele jak budowa Pomnika Szpitala Centrum Zdrowia Matki Polki oraz sanatorium dla dzieci wiejskich w Rabce.

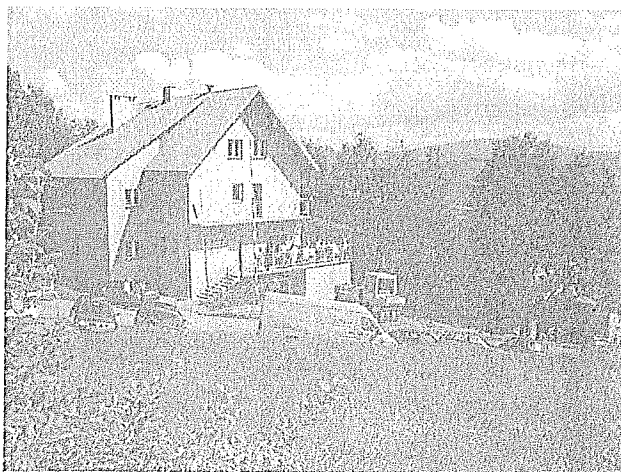
Pomimo wielu zajęć domowych, prac w polu, wychowywania dzieci, nadal znajdują czas na szkolenia, konkursy, pogadanki i wycieczki krajoznawcze.

W 1993r. Koło zajmuje I miejsce w Turnieju Wsi. W 1997r. Zofia Biegun zostaje oznaczona medalem Zasłużonych Rolników Gminy Łękawica, a w 2001 r. została oznaczona medalem „Zasłużony dla Gminy” za całokształt pracy społecznej w zakresie integracji mieszkańców wsi, krzewienia kultury regionu i podtrzymywania tradycji.

Wraz z zachodzącymi zmianami budzą się nowe pomysły. Zofia Biegun daje upust swoim pasjom literackim i twórczym organizując spotkania mające na celu integrację miejscowej ludności z „przyjezdnymi”. Na jedną z takich biesiad pod hasłem „Próbowacka Łysińska” przygotowano aż 43 potrawy (zupy, kompoty, napitki, prażuchy, wędliny, chleb, przetwory, ciasta).

Raz lub dwa razy w roku urządzone są przedstawienia pokazujące dawne obyczaje i życie na Łysinie upiększane piosenkami i okolicznościowymi wierszami pisanymi. Są pokazy stroików i ozdób na choinkę, spotkania opłatkowe ze śpiewaniem kolęd, których słowa udało się znaleźć w starych zapisach.

W 2008r. po raz pierwszy w swojej historii członkinie jako jeden z punktów pracy przyjmują „zajęcia z dziećmi w okresie wakacyjnym”. Będzie to czytanie bajek, gry i zabawy. Wszystko zakończone konkursem rysunkowym. To członkinie KGW Łysina otworzyły Izbę Regionalną. Za wieloletnią działalność związaną z zachowaniem dobrych tradycji przyjaznych środowisku człowieka w sierpniu 2008 roku KGW otrzymało Dyplom Uznania przyznany przez Ministerstwo Środowiska w Warszawie.

Ochotnicza Straż Pożarna w Łysinie powstała w 1960 roku. Założycielem Ochotniczej Straży Pożarnej był ówczesny sołtys wsi Łysina – Pan Franciszek Białek. Obecnie OSP Łysina liczy 33 członków, a jej obecnym prezesem jest Pan Jan Wątroba. W 2000 roku jednostka OSP obchodziła jubileusz 40-lecia. Odbyla się uroczystość poświęcenia remizy i figury Św. Floriana. Posąg wysokości 180 cm został wykonany z drewna pochodzącego z łysińskich lasów. Figura została umieszczona pod lipą górującą nad wsią.

Budynek OSP jest centralnym miejscem w sołectwie. Jest to jedyne miejsce spotkań mieszkańców. W budynku swoje lokum mają strażacy z OSP, panie z Koła Gospodyń Wiejskich, a jedno z pomieszczeń zostało przeznaczone na działalność Izby Regionalnej. W remizie znajduje się strażacki kącik pamięci, tj. eksponaty strażackie, puchary, zdjęcia.

Strażacy z OSP Łysina biorą czynny udział w akcjach ratowniczo-gaśniczych oraz w życiu kulturalnym gminy. Wraz z gminną orkiestrą uświetniają wszystkie uroczystości kościelne oraz imprezy gminne. W swym działaniu są widoczni przez cały rok. Organizują zawody strażackie, sportowo-pożarnicze, ćwiczenia pokazowe. Reprezentują społeczność strażacką na uroczystościach powiatowych i wojewódzkich. Podczas imprez pilnują porządku, zabezpieczają drogi i kierują ruchem. Jednym słowem stale czuwają nad bezpieczeństwem mieszkańców.

III. Analiza SWOT

Mocne Strony	Słabe strony
<ul style="list-style-type: none"> ➤ Korzystne położenie geograficzne, ➤ Wyjątkowe walory przyrodnicze i krajobrazowe, ➤ Pomniki przyrody nieożywionej, ➤ Zabytkowe kapliczki, ➤ Zaawansowany stopień telefonizacji kablowej i komórkowej ➤ Działalność OSP, ➤ Działalność Izby Regionalnej ➤ Działalność Koła Gospodyń Wiejskich, ➤ Duży stopień lesistości, ➤ Szlaki turystyki pieszej, ➤ Aktywność środowiskowa mieszkańców, ➤ Miejscowość silnie pielęgnująca i promująca dawne tradycje, ➤ Komplet skał piaskowcowych nadających się do wspinaczki, ➤ Dobra gospodarka komunalna. 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Wieś pozbawiona środków komunikacji publicznej, ➤ Brak szkoły, służby zdrowia, ➤ Brak miejsc do parkowania, ➤ Brak sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, ➤ Brak wody występujący w okresach suszy, ➤ Zmniejszająca się liczba urodzeń w sołectwie, ➤ Brak komercyjnej infrastruktury obsługi ruchu turystycznego, ➤ Brak infrastruktury publicznej dającej Łysinie szanse konkurencyjności z innymi ośrodkami o przyciąganie na jej teren i obsługę ruchu turystycznego, ➤ Brak wykreowanego wizerunku sołectwa, jako atrakcyjnego miejsca spędzania wolnego czasu i wypoczynku, ➤ Poziom wykształcenia mieszkańców odbiegający od oczekiwań współczesnego rynku pracy, ➤ Mało innowacyjne rolnictwo, ➤ Niedostatecznie intensywna promocja.
Szanse	Zagrożenia
<ul style="list-style-type: none"> ➤ Wykorzystanie korzystnego ukształtowania terenu Łysiny oraz jej walorów przyrodniczych i krajobrazowych na rzecz jej rozwoju jako ośrodka uprawiania sportów zimowych i obsługi nasilonego ruchu turystycznego w okresie letnim, 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Pogorszenie się struktury demograficznej ludności Łysiny w przyszłości (wzrost liczby ludności w wieku poprodukcyjnym, przy zmniejszaniu się ludności w wieku produkcyjnym i przedprodukcyjnym), ➤ Migracje z terenu sołectwa, przede

<ul style="list-style-type: none"> ➤ Wykorzystanie terenów górskich, celem przyciągnięcia do Łysiny turystów w okresie letnim, ➤ Położenie na terenie Parku Krajobrazowego Beskidu Małego, ➤ Aktywizacja różnych podmiotów na rzecz podnoszenia rangi i prestiżu miejscowości, ➤ Budowa sieci wodociągowej i kanalizacyjnej przy udziale środków UE, ➤ Rozwój infrastruktury rekreacyjnej przy udziale środków UE, ➤ Dobra współpraca z Urzędem Gminy, ➤ Wykreowanie wizerunku Łysiny, jako atrakcyjnego miejsca, wypoczynku, rekreacji, uprawiania sportu i turystyki. 	<p>wszystkim ludzi młodych,</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Utrzymywanie się oraz wzrost bezrobocia, powodowane wykształceniem mieszkańców nieodpowiadającym wymogom rynku pracy, ➤ Brak przedsiębiorstw, ➤ Utrata szans na przyciągnięcie na teren Łysiny ruchu turystycznego, powodowana dynamicznym rozwojem pozostałych wsi z powiatu, już obecnie uznawanych jako miejsca atrakcyjne turystycznie, takich jak Rajcza, Ujsoly, Milówka, czy Węgierska Górka, ➤ Ograniczone środki finansowe na rozwój miejscowości.
--	--

IV. PLANOWANE ZADANIA INWESTYCYJNE I PRZEDSIĘWZIĘCIA AKTYWIZUJĄCE SPOŁECZNOŚĆ LOKALNĄ – do realizacji na lata 2008-2015

PRIORYTET 1 - Tworzenie i modernizacja infrastruktury

Cel 1: Uregulowanie gospodarki wodno-ściekowej

Projekty:

Lp	Nazwa zadania	Koszt zadania i źródło finansowania	
1.	Budowa sieci wodociągowej	2 000 000 zł	środki własne -25% środki z UE – 75%
2.	Budowa sieci kanalizacyjnej	2 000 000 zł	środki własne -25% środki z UE – 75%

Cel 2: Budowa bazy kulturalno-rekreacyjnej

Projekty:

Lp	Nazwa zadania	Koszt zadania i źródło finansowania	
1.	Budowa infrastruktury okołoturystycznej	400 000 zł	środki własne -25% środki z UE – 75%
2.	Remont i modernizacja budynku ośrodka wiejskiego Ochotniczej Straży Pożarnej	400 000 zł	środki własne –25% środki z UE – 75%
3.	Budowa placu zabaw dla dzieci	30 000 zł	środki własne –25% środki z UE – 75%

Cel 3: Rozwój i unowocześnianie turystyki

Projekty:

Lp	Nazwa zadania	Koszt zadania i źródło finansowania	
1.	Budowa tablic informacyjnych z mapką o szlaku turystycznym	3 000 zł	środki własne -25% środki z UE – 75%
2.	Wykonanie i oznaczenie ścieżek rowerowych, pieszych, konnych	200 000 zł	środki własne –25% środki z UE – 75%
3.	Budowa wyciągu narciarskiego	5 000 000 zł	środki pozabudżetowe – 100%

Cel 4: Unowocześnienie infrastruktury komunikacyjnej

Projekty:

Lp	Nazwa zadania	Koszt zadania i źródło finansowania	
1.	Poprawa stanu dróg	500 000 zł	środki własne -20% środki pozabudżetowe – 80%
2.	Uzupełnienie oświetlenia drogowego	50 000 zł	środki własne –25% środki pozabudżetowe – 75%
3.	Budowa parkingu	30 000 zł	środki własne –25% środki z UE – 75%

PRIORYTET 2 – Edukacja i integracja mieszkańców

Cel 1: Działalność szkoleniowo-edukacyjna

Projekty:

Lp	Nazwa zadania	Koszt zadania i źródło finansowania	
1.	Organizowanie szkoleń i kursów dla mieszkańców	10 000 zł	środki własne -15% środki z UE – 85%
2.	Spotkania z ludźmi nauki, kultury, polityki, sportu	10 000 zł	środki własne -15% środki z UE – 85%

Cel 2: Działalność integracyjna wśród mieszkańców

Projekty:

Lp	Nazwa zadania	Koszt zadania i źródło finansowania	
1.	Organizowanie rodzinnych pikników i festynów wiejskich	10 000 zł	środki własne -10% środki pozabudżetowe– 90%
2.	Organizowanie spotkań tematycznych wynikających z tradycji i obyczajów oraz imprez okolicznościowych	10 000 zł	środki własne -10% środki pozabudżetowe– 90%

Najważniejsze dla wsi Łysina są te projekty, które są najbardziej pożądane przez mieszkańców. Wymienione priorytety określają zadania, które powinny być realizowane w pierwszej kolejności. Bardzo ważna dla mieszkańców jest budowa sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, którą planuje się zrealizować w latach 2009-2011 w ramach działania „Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej” objętego PROW 2007-2013. Celem zadania jest ochrona środowiska naturalnego oraz poprawa warunków życia mieszkańców.

Projekty polegające na budowie bazy kulturalno-rekreacyjnej, rozwoju turystyki oraz unowocześnieniu infrastruktury komunikacyjnej, planuje się do realizacji na lata 2009-2015, których celem jest zwiększenie udziału społeczeństwa w życiu kulturalnym i społecznym, zwiększenie ruchu turystycznego oraz zwiększenie atrakcyjności inwestycyjnej.

Kolejny priorytet to edukacja i integracja mieszkańców, tu kładzie się nacisk na szkolenia i działalność integracyjną. Realizacja w latach 2009-2015. Celem projektu jest rozwój inicjatyw na rzecz aktywizacji i integracji społeczności lokalnych.

Zadania z zakresu kultury, turystyki i rekreacji planuje się zrealizować w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” objętego PROW 2007-2013, które będą zaspokajały potrzeby mieszkańców i turystów m.in. poprzez realizację projektów:

1. „Remont i modernizacja budynku ośrodka wiejskiego Ochotniczej Straży Pożarnej”.

Inwestycja będzie polegała na remoncie pomieszczeń i zagospodarowaniu ich na :

- izbę regionalną
- świetlicę
- salę internetową
- pomieszczenia dla Koła Gospodyń Wiejskich i Ochotniczej Straży Pożarnej
- pokoje gościnne dla turystów, a w razie klęski żywiołowej –pożaru dla pogorzalców na okres przetrwania do chwili ostatecznego rozwiązania zaistniałej sytuacji.

2. „Budowa infrastruktury okółoturystycznej”.

Projekt polegający na zagospodarowaniu placu wiejskiego tj.

- 1) plac parkingowy
- 2) plac wielofunkcyjny I:
 - krąg biesiadny (wiata grillowa)
 - ławki, stoły
 - miejsca wystawowe (wystawy regionalnych produktów)
 - miejsca rowerowe
- 3) plac wielofunkcyjny II:
 - część widowiskowa dla mieszkańców i turystów tj. plac do zabaw kulturalno-rozrywkowych
- 4) punkt widokowy – przeznaczony dla turystów i mieszkańców

Realizacja zadań wpłynie na wzrost atrakcyjności turystycznej miejscowości oraz zaspokoi potrzeby społeczno-kulturalne mieszkańców wsi Łysina.

Opracowała: Agnieszka Szwed

PRZEWODNICZĄCY RADY

Bronisław Stachura